

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT.
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτ.
ἀνά 12 φύλλα Σελίν. 2

Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ-
μάς 4

Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20

ΔΙΜΘ. 73—74.

Τιμή καταχώρησης, ἢ
γραμμὴ ὄθολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 4 Νοεμβρίου 1863.

ΕΝΩΣΙΣ — ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΝΡΑΣΙΑ. ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΡΑΓΙΚΟΕΠΙΚΗ.

Πρόσωπα ὁποῦ μιλοῦνε.

ΕΛΛΑΣ. — ΚΕΡΚΥΡΑ — ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ — ΖΑΚΥΝ-
ΘΟΣ — ΛΕΥΚΑΣ — ΠΑΞΩ (α) — ΚΥΘΗΡΑ (α) —
ΙΩΑΚΗ.

Πρόσωπα ποῦ δὲ μιλοῦνε.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ Σκηὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σημ: (α) Μὲ τὸ θέλημα τῶν λογιωτάτων, ἀλλάξαμε τὸ γέ-
νος τῶν Παξῶν καὶ τῶν Κυθήρων διὰ τὸ ὁμοιογενὲς τῶν
Ἰωάνων.

ΕΛΛΑΣ. Ἄμ καλῶς τὰ κοπελοῦδι μου, ὦ πόσον σὰς
ἐπεθύμησα! — ἐλάτε ἐλάτε ἐδῶ νὰ σὰς δῶ ἐκ τοῦ πλη-
σιον. Ἐσὺ θὰ εἶσαι βέβαια ἢ Κέρκυρα ποῦσαι ἐνδυμένη
σὰ θεαρίνα. — Ἐσὺ γελασούνα μου, εἶσαι ἢ Ζάκυνθος,
ἢ καλὴ μου Ζάκυνθος, ἀνοιχτὴ καὶ μυρουδάτη ὡς τὰ
λουλούδια σου. — Ἐσὺ ἢ ἀσπροκόκκινη εἶσαι ἢ Λευκὰς μὲ
τ' ἀσπρα σου στήθει. — Ἐλα καὶ σὺ Παξῶ μου, καὶ σὺ
Κυθήρα μου! ἀμὴ ἢ ἄλλαι ποῦ εἶνε; ποῦ εἶνε αἱ μεγα-
θμοὶ θυγατέρες μου. Ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ἰθάκη;

ΚΕΡ: Cefalonia, siora mare, la se sta preparando
perchè la se trova ancora in disabillé e Itaca
sta rivedendo i so conti.

ΕΛΛ: Ἄμ τί φραγγίζεις ἐσὺ βρε τσουρδέλα, τ' εἶν
ποῦ εἶ;

ΖΑΚ: Σὺς λέει γιαμὰ Μητέρα, ὅπως ἡ Κεφαλληνία
εὐφορίζεται, καὶ ὅπως ἡ Ἰθάκη λογαριάζεται, καὶ ὅπως
γιὰ τοῦτο ἐμείνανε ζωπίσω ὀλίγο, μὰ ἐντζιγὲ γιαμὰ
πὸρκουνταίαι !!

ΕΛΛ: Ἄμ τί τρόπος δὰ εἶναι αὐτὸς Κυρίαίς μου νὰ
κάμνετε τὴ Μητέρα νὰ σὰς προσμένῃ μὲ ἀνοιχταῖς ἀγ-
κάλαις; — Τώρα ἐξύπνησες νὰ ἐτοιμασθῆς Κεφαλλονί-
μου, ἐσὺ ποῦ εἶσαι πάντοτε ἢ πρώτη εἰς ὄλα, καὶ σὺ
Θεσικῶ μου, τώρα ἐπερίμεινες νὰ κάμης τοὺς λογαρια-
σμούς σου;

ΙΘ: Ἀμδὰ μ' ἀρίνανε πρῶτα νὰν τοὺς κάμω οἱ προ-
στάταις μας

ΚΕΦ: Ἄχ! Συχώραμε Μάνα μου, καὶ λυπήσου με!
Ἐγὼ ξέρεῖς εἴμουνα ἐτοιμὴ ἀπὸ χρόνια, καὶ προτοῦ ἢ ἄλ-
λαις ζητηήσουνε, ἐγώ μόνον ἀπὸ ποδάρι κ' ἐφόρια τ' ἀσ-
προγάλαζά μας στολίδια, μὰ ὁ ξένος μου τάσχιζε, μὲ
τ' ἀράχγειασε, μὲ τὰ ἐμάτωσε. — Τώρα μὲ μίας, ἔπειτα
ἀπὸ χρονῶνε καταδρομαίς, ἔρχεται καὶ μὲ προσφέρει
μὲ τὸ χερί του, μ' ἐκεῖν τὸ ἴδιο χερί ποῦ μ' ἐξύλιζε,
ποῦ μ' ἐράπιζε ποῦ μ' ἐξόριζε, μ' ἐκεῖν τὸ ἴδιο χερί ποῦ
ὑπόγραφε τὴν καταδική μου, μὲ φέρνει δῶρα καὶ στο-
λίδια ἀσπρογάλαζα ὡς τὰ δικὰ μας, καὶ τὸ στόμα
του ποῦ μ' ἔλεγε βάρβαρη, δούλα ἀνάξια ἐλευθερίας, μὲ
κρυτταί τὸρα ἐλεύθερη καὶ ἐσευχενόμενη. — Ἐκεῖνος ὁ
ἴδιος ὁποῦ τὴν ἰδέα μονάχα τῆς ἐνωσῆώς μας μὲ
πλερονότουσε μὲ ἐξορίας καὶ μαρτύρια μὲ σπρωχνεῖ
σήμερα στὴν ἀρκιὰ σου! καὶ θέλεις νὰ μὴ μὲ παρα-
ξοφαινεται, καὶ θέλεις νὰ μὴ δυστάζω καὶ νὰ μὴν ἠξέρω
ποῦ βρίσκομαι; — Ἀρίνω τὴν Κέρκυρα νὰ χορεύῃ καὶ
νὰ εὐφραίνεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, ἢ Κέρκυρα δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΛΕΣΙΟ ΚΑΙ ΔΟΥΡΙΟΥ

ἔκλαψε ποτὲ εἰς τὴν ἐξορίαν, οὐδὲ ποτὲ ἐτρόμαξε στὸ σκέλεθρον τῆς ἀγχόνης. — Ἡ Ζάκυνθος ἐπίστεψε, ἐχάρηκε καὶ ἔτρεξε, γιατί ἡ Ζάκυνθος δὲν ἐσφράγγιζε σὰν ἐμένα τὸ πρῶτον ποτήρι τοῦ μαρτυρίου. — Ἡ ἄλλαις σὰ μικρότεραις ἀκολουθήσανε τὸ παραδειγμα τῶν μεγαλειτέρων. — Ἡ Κυθρία ὅμως, ὅσο μικρὴ καὶ ἂν ᾖ, κατὰ πρόβειν νὰ θυμᾶται ἀπὸ τὰ περασμένα μου, ἢ ἐξέχασε πῶς ὁ ξηροσκόπελός της λίγο ἔλειψε νὰ γένη ἓνα ἀπὸ τὰ τόσα μνήματα ὅπου ἐθαφτόντανε ἢ πρῶταις στεναξιαῖς τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν παιδιῶν μου; — Μάνα σὲ βλέπω, εἶσαι ἢ Μάνα μου, καὶ ὅμως φοβοῦμαι μὴν ὅσα βλέπω δὲν εἶνε παρὰ ὄνειρο. — φοβοῦμαι μὴν ξυπνήσω καὶ ἀπὸ τὴν ἀγκάλῃ σου βρεθῶ πάλαι στὰ νύχια τῆς Μητρείας. — φοβοῦμαι μὴν πάρω κ' ἐσένα στὸ λαιμό μου! ...

ΕΛΛ: Κόρη μου, δὲν σὲ κατηγορῶ, ἢ δυστυχίαις καὶ τὰ βασανὰ μᾶς κάμουν δυσπίστους, ἀλλὰ τέλος πάντων ἀφοῦ σὲ σφίγγω εἰς τὴν ἀγκάλῃ μου, ἀφοῦ σὲ φιλῶ μὲ τὰ χεῖλη μου, ἀφοῦ σὲ κράζω ἀγαπητῆ μου θυγατέρα Κεφαλλονεῖά, κάθε φόβος πρέπει πλέον νὰ ἐκλείψῃ. Ἐξέχασε τώρα τὰ περασμένα. Χαροῦ μὲ τὰς ἀδελφάς σου καὶ πέταξε ἀπ' ἐπάνω σου κάθε σημεῖον λύπης.

ΚΕΦ: Ὅχι μάνα μου, ὄχι, τὰ μαῦρα μου στέκουνε, μοῦ θυμᾶνε τὰ μαῦρα παιδιὰ μου. Τὰ μαῦρα μου ἐτοῦτα ξεσκλεῖδιὰ κάνουνε σήμερα τὰ ἀδελφάδαις μου νὰ φοροῦνε ἀσπρογάλαζα. Μήπως ἡ χαρὰ δὲν ἔχει κ' ἐκείνη τὰ δάκρυά της, γιατί θέλεις καὶ ἡ ἑορτὴ νὰ μὴν ἔχη τὸ πένθος της;

ΚΕΡ: Siora mare, se stè a sentir sta pianzotta. no la finiremo più. — Varenta vu lassela star e a poco a poco ghè passerà.

ΕΛΛ: Μίλα ῥωμεῖκα, ἂν θές νὰ σ' ἀκούω, καὶ ξέχασε πλεῖα τὰ ὀβρεῖκά σου.

ΚΕΡ: Ὅπως σοῦ γουστάρει, σιόρα μάρε, μπάστα καὶ μὴ μοῦ γελᾶς τὰ σπροπόζιτα τῆς καφερῆς!

ΕΛΛ: Θυγατέραις μου, εἶσθε ὅλαις θυγατέραις μου μυλᾶτε ὅπως ξέρετε, τὰ λόγια σας φθάνουν εἰς τὴν καρδίᾳ μου καθὼς αἱ πολὺγλωσσοὶ δεήσεις τοῦ Κόσμου εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

ΖΑΚ: Ἐ! για-μὰ μητέρα, δὲν κάνουμε τίποτσι για νὰ πανηγυρῆσουμε τὴν ἔνωσιν μααας;!

ΕΛΛ: Ὅτι θέλετε, ἄς πῆ κάθε μία τὴ γνώμη της.

ΚΕΡ: ΔΕΥ: καὶ ΠΑΣ: — ἘΝΑ ΧΟΡΟ.

ΖΑΚ: ΚΥΘ: — ἘΝΑ ΝΤΟΡΟ!.

ΕΛΛ: Καὶ σὺ Κεφαλλονεῖά μου τί λὲς νὰ κάμωμεν;

ΚΕΦ: — ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

ΙΘ: — ΜΙΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

ΚΕΡ: Ἡ Κεφαλλονία εἶνε ὀρρέντα ὡς καὶ στὰ Πα- νιγρία της, καὶ ἡ ἰθάκη Σπεκουλαδόρα καὶ στὴ χαρὰ της!

ΕΛΛ: Χοροὶ καὶ καρναβάλια ἔγιναν ἀρκετὰ, αἱ ἰδέαι τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς ἰθάκης εἶνε πρωτότυποι. — Ἄς τὰς παραδεχθῶμεν λοιπὸν, ἀντὶ Κεφαλληνία ἀρχί- να μὲ τὴν Δευτέρα σου Παρουσία.

(Ἡ Σάλπιγξ τῆς Ἐνώσεως ἤγει, καὶ οἱ νεκροὶ τοῦ Ἰορίου Κόσμου προσέρχονται.)

ΚΕΦ: — Εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ τὸ θῦμα
Ποῦ ἐσταυρώθη τόσα χρόνια

Νὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ κρίμα

Κὶ ὀχτὴ μαύρη καταφρόνια,

Χίλιους ἔλαβα Ἰουδαῖς

Καὶ ἀμέτρητους Πυλάτους.

Καὶ ἀγύρταις—Μαῖμουδαῖς

Μ' ἔσυραν μὲ τὴν ὥρᾳ τῆς

Μὲς τὴ λάσπη, μὲς τὸ χῶμα,

Κὶ ὅμως καθαρὴ κ' ἀγνή

Εἶμαι καὶ βασιτῶμαι ἀκόμα

Ἐνωμένα — Ἑλληνικῆ.

Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι

Ὅπου ἐπάθετε γιὰ μένα,

Ὅσοι εἶστε πεθαμμένοι,

Ἄς γραφθοῦν μὲ χρυσομένα

Γράμματα τὰ ὀνόματά σας

Εἰς τὴν στήλην τῶν αἰώνων,

Καὶ τὰ κατορθώματά σας

Ἄπειρον ἄς ζήσουν χρόνον.

Ὅσοι ζῆτε, ἢ χαρὰ σας

Εἶνε ἡ μόνη ἀνταμοιβή,

Ἡ πατριωτικὴ καρδιά σας

Μισθὸν ἄλλοι δὲν ποθεῖ,

Ὅσοι γιὰ τὴν δόξα μόνον

Μ' ἀγαπήσετε χαρῆτε,

Στὸν βασιλικὸν μου θρόνον

Ἢμπορεῖ νὰ ντριμοχθῆτε.

Φίλοι τῶν ἐπαγγελματῶν

Φίλους πιάσετε Ἰπουργοῦς

Ποῦ πουλοῦνε ἀντὶ χρημάτων

Θέσεις εὐνοιαῖς καὶ καπνοῦς.

Δεῦτε οἱ κατηραμένοι

Λατρευταὶ τῆς Τυραννίας,

Φρίζετε ὅλους σᾶς προσμένει

Ἡ γεέννα τῆς πενίας!

Δεῦτε ὑπάλληλοι τῶν ξένων,

Κ' ὑψηλοὶ ὑπουργηματῖαι

Εἶν τὸ μέλλον σας χαμένον

Παύουν αἱ Καλλιφορνιαί.

Φεύγει ὁ ξένος κ' ἄδια ἀφίνει

Τὸ ἑπτανήσου τὰ Ταμεῖα

Καὶ ποῖος τ' ἀδειασε... ὦ αἰσχύνη...

Τῶν παιδιῶν τῆς ἡ λαιμαργία!.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Δυστοχίης Συναξιστοῦ

ΒΔΕΛΛΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ

ΜΥΡΟΔΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΑΔΟΧΟΙ

Τοῦ κουφάδειανου Ταμεῖου,

Κληρονόμους σᾶς ἀφίνει

Σ' ἘΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ἘΠΤΑ ΛΙΡΑΣ

Όσο αξίζετε σὰς δίνει

Γιὰ τὸ ἔσχατόν σας γῆρας!

Ἐννηνῆντα ἔσ' ἀ λιρούλαι!

Ἐνωσφόβοι χαρῆτε,

Πάρτε τση, ὄλοι σας, οὐλαι

Φθάνει νὰν ταῖς μοιρασθῆτε.

Δεῦτε ὡς τόσο εἰ τῶν ὀδόντων

Τοὺς βρυγμοὺς καὶ στοὺς κλαυθμοὺς,

Κ' ἔτσι ἡ τάξις τῶν προϋχόντων

Καθαρίζει ἀπὸ πολλοὺς.

Γυμνή, ἔρμη, πεινασμένη,

Ἐωρισμένη στὴν ἀγχόνη

Μ' εἶδετε τὴ μαυρισμένη

Μὰ δὲν εἶπτε οὔτε σώγει!

Σχάσετε καὶ σεῖς καὶ ἄς γένη

Καθὼς πρέπει ἡ Καταδίκη

Νὰ διωχθῆτε ἄντροπιασμένοι,

Καὶ χωρὶς οὐδὲ καπλί.

ΙΘΑΚΗ — Τρέξετε ἀγοραστάδες εἰς τὸ φθεινὸ καὶ κελὸ πρᾶγμα, τρέξετε!

ἔχουμε γιὰ πούλημα μία θέση Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ κτλ. κτλ. κτλ. ποῖός τινε θέλει;

Ἄγοραστής. Πόσο στοιχίζει;

ΙΘ. — Ἄν μὲ βρωτῆς πόσο μᾶς ἐστοίχησε σ' ἀποκρένομαι μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς στὸ χέρι: 650 χιλιάδες λίραις χωρὶς τὰ ἔκτακτα. — Ρῶτα με πόσο αξίζει καὶ γιὰ πόσο τὴ δίνουμε καὶ μπορεῖ νὰ φτυασθοῦμε.

Α: Πόσο αξίζει λοιπόν;

ΙΘ. Βάνε ἀπάνου καὶ βλέπουμε.

Α: — Μία δραχμὴ! !.

ΙΘ. Μία δραχμὴ ἔχουμε ἀπάνου στὴ θέση τοῦ Λόρδου μεγάλου Ἀρμοστοῦ — Θέση Ψηλή! Θέση Λαμπρή! — Θέση Ἐργνοιαστή, Θέση γιὰ κάθε Φιλελεύθερο σὰν τὸν Νιούγκεντ' γιὰ κάθε φαμελίτη φαλίδονε σὰν τὸν Ντουγγίλας, γιὰ κάθε ἔντιμον ἄνθρωπο, σὰν τὸν Σείτων, γιὰ κάθε μπεκερὴ σὰν τὸν Μέτελα, γιὰ κάθε φονεῖα σὰν τὸν Οὐάροδο, γιὰ κάθε ροήμοιο σὰν τὸν Γιούγκ, γιὰ κάθε μεγάλον ἄνθρωπο σὰν τὸν Στόρτ και ὅποιος τήνε πάρει γένεται καὶ προσωρινὸς Λόρδος! ! ! .

ΑΓ: Μιά μιση.

ΙΘ. Μιά μιση δραχμὴ μιὰ, μιὰ μιση δραχμὴ δυό, μιὰ μιση δραχμὴ τρεῖς, μιὰ μιση δραχμὴ τεσσάρων! ! ! . Πάρτηνε καὶ φεύγα μὴ σὲ τταχσοῦνε — Μία θέση Τοποτηρητοῦ! ποῖός τινε θέλει Λαμπρὸ πρᾶγμα! φθεινὸ πρᾶγμα! καλὸ πρᾶγμα! ! ! . Στοιχίζει ἀματῆρα, αξίζει κάμποσα, τὴ δίνουμε σχεδὸν χάρισμα. Ἐνε θέση γιὰ κάθε γολαντόμο. Ἐνε γιὰ ἔμπνοους καὶ ἔκδοσούρους, τὴν ἔλαβε ὁ Δέβερτων, γιὰ κάθε σπῶταλο, τὴν εἶχε ὁ Γουντάουζ, γιὰ κάθε Λιολιό, τὴν εἶχε ὁ Λέιν! ! ! . Ὅποιος τὴν ἀγορασῆ τὸν δίνουμε χάρισμα καὶ ἐκείνη τὸν Γρηματέως του, καὶ ἓνα μπαμπακοχώραφο στὸν Κούταδο βάνετε — βάνετε! ! ! .

ΑΓ: — Μία δεκάρα.

ΙΘ. Καλὴ καὶ ἀνέλπιστη — ἄλλα οὔνα! ! ! ἄλλα ντοῦε! ! ἄλλα τρεῖς! ! ὠρσηνε καὶ κόπιασε σὸ καλὸ, μὲ μία δεκάρα ἀγοράσες μία ντουζίνα ἀνομάτους καὶ εἰκοσι βατσελιῶνε μπαμπακοχώραφο. Χαλάλη σου καὶ καλὴ πιτυχιὰ εἰς τὸ σπόρο. — Ὡ πρᾶμμα πόχω! ! ὦ λαμπρὸ! ! ὦ ψηλὸ! ! ὦ ἀκριβὸ! ! Τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης πουλῶ. Ὅποιος τ' ἀγοράσει θὰ βγάνη οὐλες του τση δίκες σάικες. Ποῖός ἀγοράζει τὴν δικαιοσύνη; ποῖός τὴν ἀγοράζει; ἔχει καὶ σύνταξις ἓνα κλάσμα τῶν 97 λιτρῶν καὶ δὲν εἶναι ἄλλο μίγαρις σὲ τέτοια φτώχεια . . . Ποῖός ἀγοράζει τὸ Συμβούλιο, ἔλα βάνετε! ! .

ΑΓ. Τρεῖς δραχμῆς.

ΙΘ. Τρεῖς δραχμῆς; ξέρεις ποῦ ἐστοίχησε ἑκατομμύρια; ξέρεις ποῦ ἐπουλήθηκε πολὺ πουλιὸ ἀκριβὰ; Τρεῖς δραχμῆς γιὰ ἓνα Συμβούλιο ποῦ ἐξεδούλευε χιλιάδες; μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὸν Ἄρειο Πάγο; Τρεῖς δραχμῆς, τρεῖς δραχμῆς;

ΑΓ. Τρεῖς καὶ πενήντα.

ΙΘ. Ἐφθασες ἀργὰ κύριέ μου, κατὰ λάθος τὸ ἐβγάλαμε εἰς τὴν δημοπρασίαν. Ἐμεῖς τὸ εἶδαμε καὶ γιὰ λιγότερο, μὰ δὲν μποροῦμε, εἶναι ἀργὰ.

ΑΓ. Γιατί;

ΙΘ. Γιατί εἶναι ἀπὸ καιρὸ πουλημένο. — Πουλοῦμε τὴν Γερουσίαν; ποῖός θέλει τὴν Γερουσίαν;

ΑΓ. Τί νὰ τὴν κάμουμε χωρὶς Ἀρμοστή;

ΙΘ. Ἐχετε δίκην, ἔπρεπε νὰ τὴν πουλήσομε σ' ἓνα λότο μ' ἐδαύτονε, μὰ δὲν πειράζει καὶ τσι ὅπως εἶναι μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ.

ΑΓ. Σὲ τί στοὶ θεοῦ σου;

ΙΘ. Διὰ πλαστικὲς εἰκόνες, ἢ γιὰ μαργιμονέτες, εἶναι ὄλοι γυμνασμένοι στὴ τέχνη. Ἄιντε παιδιὰ! ποῖός θέλει νὰ πάρῃ τὴν Γερουσίαν μου, ν' ἀνοίξῃ νέον θέατρον εἰς τὴν Ἀνατολή! ; Ἄιντε ἐργολάδοι, τρεχάτε στὴν αὐτήνια, βάνετε, βάνετε!

ΑΓ. Ἐνα ἔξάρι, ἔτσι γιὰ τὸν ὄρκον.

ΙΘ. Πάρτους καὶ φεύγα, δὲν ἐλπίζαμε νὰ πιάσομε ἓνα ὄβολο τὸν ἔνανε. — Ἐδῶ ναι κί ἄλλο πρᾶμμα, πρᾶμμα νέο, πρᾶμμα ὠραῖον, μιὰ κοντζὰ Ἀκαδημία; πουλοῦμε μιὰν ἀκαδημία! ! τὴν ἀκαδημία τῶν ἀκαδημιῶν ἀλήθεια δὲν ἔβγαλε μεγάλους ἄνδρας; ἀλήθεια δὲν ἐδιακρίθηκε μὲ τὰ συγγραμμάτά της, μὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κἀν τὸ βίβιο εἰς τὰ διπλώματα τῶν ἄλλων. Γιατρός δὲν μπορεῖ νὰ σκοτῶνῃ χωρὶς τὴν ἀδείαν της, οὔτε δικηγόρος νὰ κλέφτῃ χωρὶς τὸ θέλημά της. Ἦρε-ληθῆτε ἀπὸ τὴν περιστάσιν; σὰς πουλοῦμε Κλινικὴ, Θεραπευτικὴ, Ἰγυεινὴ Χειρουργία, Παθολογία, Θεολογία, Φιλοσοφία, Δικαιολογία καὶ Ἀδικολογία, Φιλολογία, Μαθηματικὰς Ἐπιστήμας, Ὀρθολογίας, Τερατολογίας, Λιρολογίας καὶ Φλυαρολογίας γιὰ

ΑΓ. Εἰκοσι ὄβολα.

ΙΘ. Πάρτηνε καὶ φεύγα καὶ μὴν τὸ πῆς καμμιανοῦ. Παῦομε γιὰ σήμερον τὴν Δημοπρασίαν καὶ γίνεται κοινῶς γνωστὸν ὅτι εἰσπραξάμεν ἀπὸ τὰς πωλήσεις μας ὡς ἀκολουθῶς:

Άρμωστής	Δραχ.	1, 50	ὄβ.	35 $\frac{1}{2}$
Τοποτηρητής	»	0, 60	»	40
Ἀνώτ. Συμβούλιον	»	0, 00	»	00
Γραμ. Τοποτηρητοῦ	»	0, 00	»	00
Γερουσία	»	0, 40	»	06
Ίόνιος Ἀκαδημία	»	1, 15	»	20
	Δραχ.	3, 65	ὄβ.	71 $\frac{1}{2}$

Τὰ 71 $\frac{1}{2}$ ταῦτα ὄβολα θέλει παρακατεθῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν παλαιῶν Συντάξεων, τὸ ὁποῖον, χάριτι θεῖα, περιέχει Λ. 97 καὶ οὕτω ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν Συντακτικὸν Κεφάλαιον Λ. 97 — 2 — 11.

Ἐλπίζομεν μὲ τὰς προσεχεῖς πωλήσεις τῶν κατωτέρω ἐπαγγελμάτων καὶ ὑπαλληλιῶν νὰ εἰσπράξωμεν ὅσον ἀπαιτεῖται ἵνα συμπληρωθῶσι 98 τοῦλάχιστον λίραι, ἀριθμὸς στρογγυλὸς ὅστις θὰ εὐαρεστήσει, ὡς ἐλπίζομεν, τοὺς Κυρίους Συνταξιούχους.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΣΧΑΤΟΣ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΩΣΩΦΟΒΩΝ.

Τ' εἶχες Γιάννη; Τ' εἶχα πάντα.

ΛΑΖΑΝΗΣ. Τί πίνετε τσὲ χέρεστε, τσὲ κάνετε προ-
[πόσεις;

Τὸ Ἀτμόπλοιον μᾶς ἔφερε ἀφανισμοὺς τσὲ πτώσεις.
Ἐφθασεν ἡ διάλυσις, ἡ ἔνωσις θὰ γένῃ
Τσ' ἐμεῖς χασκομπουρίζομεν οἱ ἔνωσοφοβιασμένοι;
Τσ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα σὲ ἀγγλικὴ στολὴ
Νὰ ντύσω τσοῦ ὑπαλλήλου μου, τὴν ἔπαθα σωστὴ!

ΟΝ: Λαζάνη μου, μὴν τρώεσαι τὰ ρούχα τῶν φυλάκων
Στολαῖς μπορεῖ νὰ γένουνη κι' αὐτὰ ἐθνοφυλάκων.
Καλλίτερα θὰ στέκουνη σὲ νέους, σὲ παιδιὰ
Παρὰ εἰς τὸν Λαγκούση σου, στὸν Κῶστα, στὸν Ταβιά.

Α: Ὁ Κύριε Ὀνόπουλε καλὰ ποῦ τὴν ὀρίζεις
Ἀκόμα δὲν ἐξέστανες στὴ θέσι, παιδιαρίζεις!
Τί μπαίνει ἡ λεβεντουργιά, τί μπαίνουνη οἱ ἐθνοφύλακες
Μὲ τσῆ στολαῖς ποῦ ἐτοίμασα γιὰ ὅλους μου τσοῦ φύ-
[λακες;

Ἐγίναν ἐξεπίτηδες μὲ φόρμα ἀγγλική,
Δὲν κάνουνε γιὰ Ἕλληνας καὶ γι' ἔθνοφυλακὴ.

ΟΝ: Ἐτότες κάμε μιὰ δουλειὰ, ἄστες κι' ἀγάλια ἀγά-
[λια.

Νὰν ταῖς ξωδέψης ἡμπορεῖς στὰ πρῶτα καρνεθάλια.

ΚΑΡ: Ἄστε τὰ λόγια Κύριοι καὶ πέμουτε ἀλήθεια
Ἐν τούτῳ ποῦ μᾶς ψάλλετε, ἡ ὄλα παραμύθια;

ΛΑΖ. Ἐδῶνε κι' ὁ Μαυρόκοιλος ῥωτῆστετον τσαὶ βλέ-
[πετε,

Ὅλοι τότε γνωρίζετε νὰ πῆ ψέγματα ντρέπεται!

ΛΟΣ. Well then! fattevi, avanti mio caro Capi-
[tano,

E diteci se i brindisi abbiamo fatto invano.

M. Oh Yes, vedete subito appena segnalato

In puppa del battello mi sono eubius lanciato.]

Καὶ ἀρχήνησα giretti a far traverse il mare

Ἴσια che l' ἀτμοκίνητον avesse ad arrivare —

Καὶ finalmente ἔφθασε, ὁποῦ νὰ μ' ἦθε φθᾶση

E in molo incominciarono a far sussurri e chiassi,

Οἱ ῥιζοσπάστες πῶθλεπον che il Vapor veniva

Col Scioglimento a prora ἐσκούζανε Εννίβα!!

Μοῦρτε εὐθὺς l' idea, per ritardar l' Unione,

Νὰ μὴν τῆς δόσω pratica καὶ comunicazione.

Μὰ ὁ Κουρλοκαπιτάνιος π' ἄκουσε ποῦχα βῆχα

Στὴν κάμαρα μὲ κράζει νὰ πῶ λίγη μιστίχα,

Intanto che bevevo la novità scappò

Senza la mia licenza καὶ ἔφθασεν ἐδῶ.

Ναι-ναι-ναι-ναι-ναι-ναι-ναι l' Enosis è più che più che

[certa

Ed ecco i Risospasti che γαννο σίρτα γέρτα!

ΓΑΖ: Τόλεγα καιγὼ ὁ δούστηχος πῶς πρᾶγμα εἶν τε-

[λειομένο,

Καὶ οἱ ἄρχοντες μ' ἐπέρνανε γιὰ ζῶδιο λαμπασμένο...

Ἦρεσ Κύρ Καραφλόπουλε, τῆνε πιστεύεις τώρα;

Πιστεύεις πῶς ἐσήμανε ἡ ὕστερή σου ὄρα;

Ἐνωσι, Ἐνωσι Ἐνωσι! τί λὲς Κύρ Ἀντζουλή;

Ποῦ εἶνε ἡ κατεργαριά, πῶλεγεσ ἡ ἀγγλικὴ;

Ἐνωσι, Ἐνωσι Ἐνωσι, Σὸρ Λάζαρε Εννίβα!

Amonte amonte ἡ πρόποτες κάνουμε ὄλοι πῖβα!

Καὶ σὺ Λαζάνη ἀφέντη μου, ἀπὸ τὸ Spartivento

Καλῶς μᾶς τῆνε δέχθηκες! σοῦ κάνω complimento!

Χαῖρε καὶ σὺ Ὀνόπουλε, ποῦ μ' ὄλους μας γελᾶς

Γέλασε μὲ τὴν Ἐνωσι, γέλασε ἂν τολμᾶς!.

E voi Sior Capitano, coi vostri gran dispacchi

Servirvene potete, come di scartafacci.

Ἐνωσι Ἐνωσι Ἐνωσι! πάει ὁ προθιβασμός,

Ἐνωσι Ἐνωσι Ἐνωσι ἡ θέσι κι' ὁ μισθός!!.

Α: Un iumbecille siete, scusate Sir Gazow,

Rientrate in voi stesso, calmatevi how now?

Perchè nostra Sovrana ha sciolto il parlamento

Tanta paura avete, e si grande spavento? .

Sapete voi Gazow, tutte le condizioni

Che avrà a votar la camera dei deputati Ionj?

Sapete se contento sarà il Parlamento

Al Re Giorgio pagare il cento e tre per cento?

Sapete se le Isole, le fortificazioni

Alranno da pagare e tante munizioni?

Sapete finalmente che in vece dell' Unione

Forse potrà succedre più grande protezione?

Non l' isole alla Grecia ma a quelle unita questa

Sarà per gli Anglojonj piu bella e lunga festa.

ΚΑΡ: Μιλεῖ μιλεῖ σὰν Ἄγγελος ὁ Καπετὰν Λιρλιός!

Μὴν ἀπολιπίεθε φίλοι, καὶ πάλιν ἔχει ὁ Θεῖος.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπρελλάθηκε, ἡ Ἀγγλία ξέρει τί κάνει,

Καὶ τίποτσι γιὰ τίποτσι δὲ δίνει καὶ δὲ χάνει.

Μὰ ὅπως ἐλθοῦν τὰ πράγματα ἡ Ἀγγλία δὲ θὲν ἀφήση

Κανένα ἀπὸ τοὺς δούλους τῆς ἐρημῆς νὰ ψηφῆση.

Κι' ἔνωσις νὰ τελεσθῆ, καὶ παύτη ἡ Ἄστυνομία,

Μήπως γιὰ μᾶς δι' μενονε Πρεσβείτις καὶ Προξενεῖα;

ΟΝ: Ὁ βέβαια κι' ὁ Πρόξενος δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο

Παρὰ ψηλὸς Κατασκοπος σὲ κύκλο πλετο μεγάλο.

ΓΑΖ: Εὐχαριστῶ γιὰ μένανε, κἀλλιο μου νὰ ψηφῆσω

Παρὰ ψηλὴ ἢ χαμηλὴ σπῖρα νὰ καταντῆσω.

ΚΑΡ: Ἄστε νὰ εἰδοῦμε ἀρχόντες τί θενὰ πῆ ἡ Βου-
[λή μας,
Καὶ τότε ἀποφασίζεται καὶ ἡ τύχη ἡ ἐδική μας.

Υ. Γ. Ἡ Βουλή ἐμίλησε καὶ ἡ τύχη τους ἀπεφασίσθη
αἰωνία τους ἡ μνήμη! !..

Η ΝΙΟΒΗ.

Τῆ Κυρία***

Vuoi saper che differenza passa
tra l' Uomo e la Pietra? domandalo
a S. Stefano che morì lapidato
Guerrazzi.

Ἐθαμβος μένω σ' ἐκεῖν τὸ κάλλος
Ὅπου ἐσεβάσθηκε τοῦ Χρόνου ὁ σάλος!..

Ποῦ σὰ μαρμάρινον ἀγαλμα μένει
Στὴ γενεά μας τὴν ξεχασμένη,
Νὰ τῆς θυμᾶν δόξαις θαμέναις
Μάχαις καὶ νίκαις λησμονημέναις! .

Καὶ ἄς ἦνε ἡ Νιόβη, μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος!

Ἔτσι ἐμβρόντητος κ' ὁ ἀρχαιολόγος,
Ἔτσι ὁ ἀρχάριος Μνηματολόγος

Μένει κυττάζοντας τὸν Παρθενῶνα
Μέσα στὸν ἄχαρον τοῦτον αἰῶνα! .

Κι' ἀναλογίζεται Γότθους, Βανδάλους,
Καὶ τόσους ἄλλους φθορεῖς τοῦ κάλλους... .

Κι' ἄς ἦνε ἡ Νιόβη μυστικὸς λίθος
Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος! .

Ὡ νὰμποροῦσα, Προμηθεὺς ἄλλος,

Ψυχὴ νὰ δόσω σ' ἐκεῖν τὸ κάλλος!

Νὰ δῶ τὸ μάρμαρο πῶς ἐμψυχόνεται,

Καὶ πῶς ὁ λίθος μεταμορφώνεται!

Νὰ γένῃ ἡ Νιόβη ἄλλη Πανδώρα .

Γιὰ μία μονάχη καὶ μόνην ὥρα... .

Μὰ αἰμὲ εἶνε ἡ Νιόβη... μυστικὸς λίθος

Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Πανδώρα ; . . Ἐὖ οὐ! νὰ μὴ σκορπίσῃ

Τ' ἄχαρα δῶρα τῆς . . . καὶ νὰ μ' ἀφήσῃ

Παρηγοριά μου ἀπατηλὴ

Τὴ μαύρη ἐλπίδα στερνὴ — στερνὴ... .

Γιὰ νὰ μ' ἀρπάξῃ στὴ στερνὴ ὥρα,

Καὶ τῆς ψυχῆς μου τ' ἀφάρτα δῶρα!

Ἄς μείνῃ ἡ Νιόβη, μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Πέτρινο μείνε φάντασμα πλάνης
Μὴν ἀναζήσης καὶ μὴν πεθάνῃς.

Ὡς νὰ ἐπιστρέψῃ Προμηθεὺς ἄλλος
Νὰ σοῦ ἀναστήσῃ ψυχὴ καὶ κάλλος.

Μὰ ἴσια νὰ γένουμε ὅλοι μας χῶμα
Ἐσὺ νὰ μείνῃς ζωταρὸ πτώμα,

Νὰ μείνῃς Νιόβη μυστικὸς λίθος,

Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Κι' ὅταν τ' Ἀγγέλου ἡ φωνὴ ἠχῆσῃ
Τ' ἄχαρο χῶμα μας νὰ ἀναστήσῃ . .

Καὶ σὺ ἀνάζησε κ' ἔλα νὰ πῆς

Τί ψυχὴ σοῦ ἔδινε ὁ ποιητῆς,

Πόσα οἱ ἀναμάρτητοι σοῦ ἐκαταγράψανε . . .

Καὶ πῶς σὲ πέτρα ζῶσα σ' ἐθάψανε... .

Τί καρδιά ἐπόταζες μέσα στὸ στήθος

Καὶ πῶς ἐγένηκες στὸν Κόσμο λίθος!

Κράζ' καὶ τὸ Στέφανο τὸν Πρωτομάρτυρα,
Ὅμπρὸς τὸν Πλάστη σου, ἅγιον μάρτυρα,

Κράζε καὶ ΟΣΙΑΙΣ τόσαις καὶ τόσαις

Ποῦ ἐλιθοβόλησαν τοῦ Κόσμου ἡ γλώσσαις ;

Κ' οἱ δῆμοί σου ἄς μαρτυρήσουν

Τί καρδιά εἶχες, τί ψυχὴ ἦσουν

Πρὶν γενῆς Νιόβη μυστικὸς λίθος,

Μὲ καρδιά πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

TEATRO CEFALO.

MACBETH — I MILLE TALLERI

Pezzi staccati, Uu Ballo in Maschera, ec. ec.

Il Diavoletto, dopo aver tormentato ed annoiato, come era dover suo, i gentilissimi lettori delle sue barocche leggende, aveva fatto voto alle Arpie, (L' inferno pure ha il suo bel sesso, non meno esigente né men capriccioso del bel sesso sublimare) avea dico fatto voto alle Arpie di dedicarsi tutto a loro, e di non mostrar mai più la coda al mondo di quasi, ma il destino, a cui van soggetti anco i Diavoli piccoli e grandi, avendo deciso altrimenti, preferito con voce Tenorile la più stracciante il famoso

Compiasi il mio destin fatale, lasciammo le regioni ferruginose d' Averno e spuntammo come un fungo di sotterra precisissimamente come la nostra ingegnosa Impresa fa spuntare lo spettro di Banco. — E poi anco se il destino nostro diabolico non ci avesse spinti a riapparire su questo Bel Mondo del Sole, il solo annunzio del Macbeth, opera demonologica, gli urli esorcistici delle streghe, l' invito poi speciale di lady Macbeth, così ben accentato dalla Signora Giordano « or tutti sorgete ministri infernali, » invito al quale un Diavolo per quanto insignificante esso sia, non avrebbe potuto csimersi senza ledere all' etichetta; i delitti, i rimorsi, gli urli dei cantanti, il terror dei spettatori ec ec tutto ciò non uno ma non so quanti diavoli avrebbe fatto apparire; in somma delle somme speriamo che tutti converran nosco che il Macbeth è una di quelle Opere che, perchè vada bene in Cefalonia, bisogna che il Diavolo ci metta la coda, impresa che noi ci assumiamo di tatto cuore; dimostrato adunque bene o male che la è partita tutta nostra diabolica, passiamo, con licenza dei superiori, alla rivista del personale della Compagnia, Orchestra. Mise en Scène ec. ec. Avvertasi però che nen si tratta di una critica assoluta, non abbiamo né la coscienza né il coraggio di agognare a tanto, ma bensì d' un semplice giudizio relativo, non alle esigenze del nostro Pubblico che possono essere anco stravaganti, ma alle angustie del nostro Bucefalo che sono disgramente più che evidenti.

La Signora Giordano comunque vogliasi giudicata, è un vero Soprano assoluto; le sue note dal centro in sù sono veramente incantevoli, il metodo bellissimo, a dispetto della pronuncia natia si poco confacente alla tessitura musicale; le osserveremo però unilmente, approposito del Ballo in Maschera, le sue tenute di cadenza un pò troppo prolungate e talvolta fuor di ritmo, come pure in qualche passo di slancio, di cui d' altronde abbonda quella composizione Verdiana; è ben vero che così operando essa fa sfoggio della sua bella voce, ma tutto ciò però non manca di rendere talvolta l' esecuzione monotona! La Signora Giordano non ha mestieri di por in opera mezzi così materiali per istrappar battimani, prova ne sia la corona finale nel Ballo in Maschera, il Sonnanbulismo del Macbeth, tanto ben sentito e si mirabilmente eseguito e finalmente la

Cavatina « Or tutti sorgete » che ci ha fatto noi pure sorgere nostro malgrado dall' Inferno per applaudirla.

Il Tenore Signor Acconci, come ogni altro Tenore, ha poco o nulla a fare nel Macbeth tranne un' Aria che molti cangiano; il nostro Acconci però la canta; eseguisce poi il suo adagio con tanta passione da farcelo accetto come uno fra i più bei pezzi dell' Opera. Ove però si è potuto apprezzarlo fù nel duetto del secondo Atto del Ballo in Maschera, dattoci dalla gentilissima impresa come pezzo staccato. L' Acconci è una vecchia nostra conoscenza, pure non sappiamo se alla novità dell' Opera o se a un suo vero progresso debbasi attribuire il fanatismo che giustamente ha saputo finora destarci. Il Diavolo però, come suo Compare, si prende la libertà di avvertirlo d' immitar meno che può, stando in Scena il colosso di Rodi.

Il Baritono Signor Vendemmia è un veterano che sa star bene al suo posto, bella voce baritonale, bel metodo, nobilissimo portamento ben inteso nel Macbeth, specialmente nella scena del Brindisi; in quanta poi riguarda parte declamata e dolcezza nell' espressione degli affetti la sua voce si presta assaissimo ed a preferenza dei punti vibrati e di forza, prova ne sia il duetto colla Donna nel primo Atto, e la sua romanza detta mirabilmente. Disgaziatamente egli s' ammalò depo la quarta recita e non ci diè campo di apprezzarlo in tutto il suo merito; Vogliam sperare che presto ricalcherà le scene con uno spartito ove la parte baritonale, sendo più melodica, ci ricompenserà dell' interruzione del Macbeth.

Encomiamo sincerissimamente il Signor Palombo Direttore d' Orchestra. Egli è pieno d' energia e verità nei movimenti, attributi in dispensabili in un buon conduttore; egli è alla sua maestria che noi dobbiamo in particolar modo i bellissimi effetti che ogni sera ammiriamo e specialmente nel Macbeth la di cui difficultosa e ricchissima istrumentazione venne finora eseguita colla massima precisione. Perlochè reiteriamo il nostro encomio al Maestro Palombo e complentiamo tutti i nostri Professori d' Orchestra e piccoline e grandi. **GIACCHÈ MOLTISSIMO PER FURIA, COL MACBETH, NON** poter conscienziosamente congratularci coll' Impresa il quanto concerne parti Secondarie come serebbero guide, e cori Mascellini-femminini e Nentri. Giacchè non

abbiamo inteso nulla fino ad ora che c'incoragisca a farlo. Inquanto poi a Fantasmogoria e Meteorologia in genere, come Apparizioni, Sparizioni, fiamme infernali, lampi, tuoni, etcete bisogna ben contessarla che il loro macchinismo fa di molto scomparire la sovra natura lezza e l'etichetta dell'Inferno, a nome di cui si permetterà, speriamo, al Diavoletto di protestarsi.

Complimentiamo di vero cuore la leggiadrissima e vezzosissima comprimaria Signorina Cesella per la brillantissima parte sostenuta nella farsa *I Mille Tallerl*, parte che essa eseguisce con molta naturalezza e gran disinvoltura, riservandoci di giudicare più in esteso la sua amabilissima vocina in altro spartito. Rondiamo grazie al Basso Profondo Sig. A. Cesella per aver egli con gran successo reso la parte brillante e comica nella suaccenata produzione, egli poi è inarrivabile nel tamburinare. Porrem fine alla nostra filastroca indirizzando due domande e dando un consiglio all'Impresa:

1. Che parte fingesi che sostenga il Sig. Delcupolo?

2. Perché invece del Sig. Delcupolo non scritturare un Buffo.

S'immerga il Sig. Dolcupolo nella Caldaia delle Streghe per rigenerarlo.

P. S. Giovedì scorso s'andò in scena colla Gemma di Virgy. — L'Impresa sperò per un istante di riscaldare, così operando, la nostra glaciale platea, ma fu tutto vano, la temperatura del Bucefalo calò ancor di qualche grado sotto lo zero; Noi ci diremmo quasi trasportati in inverno, è tale si è la forza in noi della sensazione del freddo che, credendoci in Gennaio, ne immaginiamo le piogge la neve il gelo e fin anco i gatti coi loro tempestosi amori e rumori, e tutto ciò nel più bello dell'Opera, nel duo magnifico delle due donnine!. Cogliam quest'occasione per render tutta giustizia alla Prima Donna di Supplemento Signora Tartuferi, che eseguisce con gran precisione e compunzione la sua parte. Se la voce sua fosse un tantin più corporea (ci si permetta l'espressione) la sarebbe un'artista veramente invidiabile; pur non possiamo che complimentarla su molti punti uno dei quali sarebbe la special maestria con cui ella eseguisce le scale ascendenti, giudicate le più difficili in arte, — ed il garbo veramente esteti-

co con che ci rende il suo rondò finale — ma disgraziatamente ciò che manca alla Sig. Tartuferi si è, lo ripetiamo, il corpo ossia la materia vocale, perlochè nè lei nè l'Opera possono produrre l'effetto richiesto.

D'altronde il Macbeth colla Giordano per prima opera stabili un paragone a cui si la Gemma che la Sig. Tartuferi son ben lungi dal raggiangere. — E senza pretendere di confrontare due capolavori quali sono il Macbeth e la Gemma, limitandoci solamente nel rogguglio del canto della Sig. Giordano e di quello della Tartuferi, troveremo la stessa differenza che passa fra una bella e robusta Statua ed una graziosa Fotografia, ma di quelle che vedonsi talvolta giganteggiare attraverso il bucco della testa d'uno spillo.

Brava la Signorina Cesella! Ella fa la Signora di Virgy colla stessa disinvoltura colla quale ci rese la Vecchia Vicina, la Lavandaja ec. etc.

ΦΥΡΑΝΝ—ΜΙΡΑΝΝ.

Βουλευτικός Θρίαμβος. Ἄς μὴ καυχᾶται πλέον οὐτε ἡ Ζάκυνθος διὰ τοὺς Ντόρους της, οὐτε ἡ Κέρκυρα διὰ τὰς πατριωτικὰς ἐπιδείξεις τῶν Συλλόγων της. — Ἀργοῦμεν ἡμεῖς νὰ ἐξυπνίσωμεν ἀλλ' ὅταν ἐξυπνήσωμεν εἴμεθα οἱ ἐξυπνότεροι ὄλων. Δὲν καταδεχόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὸ τί ἔγινε ἐδῶ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀφιέρου εἰς τὴν θεὰν *Τεμπελιάδα* διὰ τὴν ἐθνοσωτήριον τῆς Ἐνώσεως πραγματοποιήσιν, ἄλλοι ἀξιώτεροι καὶ καταλληλότεροι ἡμῶν εἰς ἐπὶ τούτου φυλλάδια τὰ ἐπερίγραψαν (σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ πατριωτικώτατος νεανίας Κ. Α. Γ. Ἄννινος οὗ τὴν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον ἀναπέμπωμεν.) Οὐδ' ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ περιγράψωμεν τὸ τί γίνεται καθημερινῶς εἰς Ληξούριον, ὅπου ὁ λαὸς ζωηρότερος ἐκείνου τοῦ Ἀργοστόλιου, δὲν παύει οὐδὲ στιγμὴν πανηγυρίζων καὶ κανονοβολῶν.

Ἀλλὰ ν' ἀποσιωπίσωμεν τὰ ὅσα ἔλαβον χώραν τὴν παρελθούσαν Κυρνακίην κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀτμοπλοίου πρὸς ὑποδοχὴν δύο Ἀντιπροσώπων μας (τῶν διδύμων ἀδελφῶν Ἀννίνων) ἤθελον εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἠθέλαμεν ν' ἀδικήσωμεν τὴν Πατρίδα μας, στεροῦντες τοὺς ἀπογόνους μας ἐνὸς τῶν λαμπροτέρων κατορθωμάτων τῶν Πατέρων τῶν, καλύπτοντες μίαν τῶν ὠραιότερων σελίδων τῆς συγγρόνου ἱστορίας μας. — Ἐνὶ λόγῳ θὰ ἦτον αὐτόχρημα προσοχία πρὸς ἕνα λαοφίλον: Ἡ Οἰκία τῶν ἐθνικωτάτων Ἀδελφῶν Ἀντιπροσώπων Ἀννίνων, τῶν ἐξ Ἀκαρνανίας, ἐνοῦται πρὸς τὴν προκομμαίαν διὰ μακροῦ τινος καὶ ῥυπαροῦ καντουνίου, τὸ ὁποῖον ἐσκεπάσθη καὶ ἐστολισθῆ ὀλόκληρον μὲ ἀψίδας διαφῶν

ἀνθρώπων, φανῶν, εἰκῶνων, σημαῖων ἐπιγραφῶν κτλ. κτλ. καὶ κατὰ τινὰς μὲν τὰ πάντα ταῦτα ἐγένοντο μὲ τὸν ὄλοτον τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα εἰς κατὰστασι νὰ διαβεβαιώσωμεν τὸ Κοινὸν ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο δαπάναις τῶν διδύμων Ἀυταδέλφων Ἀντιπροσώπων Ἀννίνων τῶν ἐξ Ἀκαρνανίας. — Οἱ φιλογενεῖς οὗτοι Κύριοι δὲν ἤθελον ποτὲ ἀνεχθῆναι νὰ ζημιωθῆ ἡ Πατρίς ἐξ αἰτίας τῶν !. . . Κατὰ τὴν ἀφίξιν οὖν τοῦ Ἀτμοπλοίου τὰ πλήθη συνέβησαν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἵνα παρευρεθῶσι εἰς τὴν ἀπίδασιν καὶ τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν.

Τὸ θέαμα ἦτο τῶντι γοητευτικώτατον καὶ συγκινητικώτατον. — Καὶ πρῶτον μὲν, τὸ ἐν Δρεπάνουσι Τηλεβόλον τοῦ λαοῦ ἐπροομίασε τὴν πανήγυριν. Κροτοῦν ἀδιακόπως (ἡ πυρίτης εἶχε προηγουμένως σταλῆ παρὰ τῶν ἀμφὶ τοὺς Ἀκαρνανίας,) εὐστόχως ἐξέφραξε τοὺς παλμούς ὅσοι ζωηρῶς ἐξέβουγον τῶν συγκινουμένων θεατῶν. Λέμβος ἐπὶ τούτου στολισμένη καὶ πληρωμένη μὲ ἐξ ἡεροφόρου κωπηλάτας ἐξεκίνησε, ὡς ἄλλοτε ἡ ναὺς τῶν Ἀργοναυτῶν ἵνα φέρῃ εἰς τὰ ἴδια τὰ γρυσόμαλλα δέματα, καὶ τότε δὴ τότε ὁ ἐνθουσιασμός ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. — Τὰ πλήθη, ἀκολουθοῦντα τὰ κινήματα τῶν παρὰ τῶν ΚΚ. Ἀννίνων ἐπιτετραμμένων ὁδηγῶν ἤρχισαν ζητοκραυγάζοντα καὶ ἐπευφημοῦντα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διδύμων Ἀντιπροσώπων ἐφθασεν μέχρι ἐβδόμου οὐρανοῦ, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ τῆς λέμβου, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης λέμβου ἐπέμφθη ὁ πρῶτος πρὸς τὸν λαὸν ἀσπασμός !. . . Ἄλλ' ἤδη ἡ λέμβος προσέρχεται, ὡ ἀνεκφραστός ἀγαλλίας ! ἤδη ἐγγίζει τὴν προκυμαίαν, ὡ σιγμὴ ἀφάτου συγκινήσεως ! ἰδοὺ οἱ Ἀυταδέλφοι ΚΚ. Ἀννίνω ἐτοιμάζονται νὰ πατήσωσιν τὴν στερεάν. . . . Ὅποταν, ὡ κλασικὴ αὐταπαρνήσις ! τέσσαρες ἀθρόφοι ὑπηρεταί των, ἐν μέσῳ τοῦ ἀκράτου γέλωτος τοῦ Κοινοῦ, πρέχουν καὶ πρὶν οὔτε τὸ καταλάβωσι ἄρουν, Κυρηναῖοι τῆς γῆς, τὰ ὄχθη τῶν θαυρτίμων σωμάτων των !. . .

Οἱ ΚΚ. Ἀννίνω οὕτω πως ἐφ' ὧμου φερόμενοι μᾶς ὑπενθύμισαν τοὺς Δούκας τῆς παλαιᾶς Βενετίας οἵτινες, μετὰ τὴν ἐκλογὴν των, ἐφέροντο ἐπὶ τῶν ὧμων μισθωτῶν τινῶν ὑπουργηματιῶν, σκοροῦντες χρήματα εἰς τὸν κεχρηνώτα καὶ ζητοκραυγοῦντα ὄχλον τῆς ἀρχαίας ἐκείνης Ἀριστοκρατικῆς Δημοκρατίας. Ἡ συγκίνησις ὁμοῦ τῶν εὐπατριδῶν αὐταδέλφων, μεγίστη οὖσα, λαμπρὰν ἐποίει ἀντίθεσιν πρὸς τὴν θορυβωδὴ εὐθυμίαν τοῦ Κοινοῦ, καὶ τότε, ὥστε πολλοὶ ἐξελάμβανον τὰ φλογερά των δάκρυα ὡς παρερχόμενα ἐκ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δι' ἐκεῖνον τὸν θριαμβὸν δαπάνης των, ἀλλὰ ἀναιδεῖς καὶ χαμερπεῖς συκοφανταί τὰ τοιαῦτα ! Οἱ ΚΚ. Ἀννίνω δὲν ἐκλαίον, ὄχι τὰ ἐξοδά των, ἀλλὰ τὸν τόπον ὅστις τοῖς ἔδιδε ὅποιαν τοῖς ὤφειλε διὰ παρελθόντα τινα, θορυβωδεστάτην ἱκανοποίησιν, πρῶτον μὲν ἐκλέξας ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ προτίμησιν πολλῶν ἄλλων φιλογενῶν ἀνδρῶν εἴτα, δε διὰ τοιαύτης καὶ τηλικαύτης ὑποδοχῆς ἐπικυρῶν τὴν ἐκλογὴν των.

Διότι ὡς πρὸς τὴν βουλευτικὴν των διαγωγὴν, καίτοι πατριωτικώτατην, δὲν βλέπομεν νὰ διεκρίθῃ τῆς τῶν ἄλ-

λων, εἰς τὰ παρελθόντα λοιπὸν πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ τὸ πρῶτιστον καὶ μόνον αἷτιον τῆς πανηγυρικῆς ἐκείνης ὑποδοχῆς.

Τομους ὅλους καὶ τεῖχη ἠθέλαμεν πληρώσει ἐξιτοροῦντες λεπτομερῶς ὅλα τὰ καθέκαστα τῆς λαοσωτηρίου ἐκείνης ἡμέρας — ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ στερέωμα εἶχε ἐνδύθῃ κυανόχροα χρώματα, καὶ τότε φθάνει.

Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς ἐθνικοὺς ΚΚ. Ἀννίνω διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν μετ' ἧς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προσηχέθησαν καὶ αὐτοπανηγυρίζομενοι καὶ αὐτοφωτιζόμενοι, καὶ τοῖς εὐχόμεθα πλείστας ὄσας περιστάσεις τοιούτων γλυκυτάτων ἐξόδων.

Ὁ θρίαμβος εἶναι ἐορτὴ συστάσεως ὅλων Ῥωμαϊκῆς. — Οἱ Ῥωμαῖοι στρατηγοὶ νικηταί τῶν Βαρβάρων εἰσήρχοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Κόσμου δι' ἀψίδων στεφάνων καὶ παρακολουθούμενοι ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων, ὅποταν ἡ ἀρετὴ τῶν Ῥωμαίων ἐξέλειψε, καὶ τὸ κράτος ἐν τῇ παρακμῇ του ὤφειλε τὴν παράτησιν τῆς καχεξίας του εἰς μισθωτὰς σπάδας, οἱ ἐκτεθηλημένοι αὐτοκράτορες ἐσεμνίνοντο εἰς θριάμβους ὀνητοὺς καὶ πραιοποιημένους, οὐχὶ κατωτέρας ἀξίας τοῦ θριάμβου τῆς Κυριακῆς.

— Κατ' αὐτὰς ἡ Διαολοποθήκη, ἐκπληροῦσα καθήκον πατριωτικῆς συνειδήσεως προσελάλησε τὸ Κοινὸν συσταίνουσα Ὁμόνοιαν, λήθην τῶν παρελθόντων καὶ Ἐνωσιν. Καθ' αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα καὶ ὁ διακεκριμένος Ἐφημέριος τῶν Λατίνων εἰς τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν του ἐκήρυξεν ἐκ τοῦ θεοῦ Βωμοῦ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς παρεστῶτας καὶ πανηγυρίζοντας — μάλιστα πληροφροῦμεθα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι, προτάσει τοῦ ἐντίμου Δρος Π. Ἀσάνη, τὸ Ἐγγ. Συμβούλιον παρευρεθὲν μὲ ὄλον τὸ Κ. Σῶμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Λατίνων ἐψήφησε εὐχαριστήριον εἰς τὸν διάσημον καὶ ἐθνικὸν ἱεροκήρυκα Π. Ἀντώνιον Ταρνιέλον. Τὴν πράξιν ταύτην τῶν Ἐγγ. Συμβ. ἐπαινοῦντες συσταίνομεν καὶ ὡς παράδειγμα ἀξίον μιμήσεως εἰς τὸ Κοινὸν τὸ ὅποῖον, ἀντὶ νὰ χωρίζεται τῶρα πλέον εἰς κόμματα καὶ κομμάτια σχίσματα, ἐλπίζομεν θὰ ἐνωθῆ σύσσωμον καὶ σύψυχον πρὸς ἀπολαύτην τῆς ἐθνικῆς του ὑπάρξεως, πέμπον εἰς κόρακας καὶ πάθη καὶ ἐριδας καὶ διαίρεσεις, ἀπαδούσας ὅλους μετ' ἡν Ἐνωσιν, καὶ ἵνα μὴ ἐλεγχθῶμεν ὡς διδάσκαλοι διδάσκοντες καὶ νόμον μὴ κρατοῦντες, πέμπομεν μὲ τὸν παρόντα μας ἀριθμὸν (ὅστις θέλομεν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπισκεπτήριον γράμμα) ἀσπασμὸν συμφιλιώσεως εἰς ἅπαντας καὶ ἐχθροὺς καὶ φίλους. — Ὅσοι τὸν δεχθῶσι θεωροῦνται γενναῖοι καὶ ἀμνηστίακοι, καὶ συνδρομηταὶ διὰ ὅλην ἐξαμηνίαν. — Ὅσοι δὲν τὸν δεχθῶσι θέλομεν οἰκτεῖραι ὡς μικροπρεπεῖς καὶ ἀναξίους τοῦ λαμπροῦ σταδίου πρὸς ὃ ἡ Πατρίς ἤδη ὀρμᾷ, καὶ ὀρμῶσα φέρει μετ' αὐτῆς καὶ τὰ εὐγενέστερα τῶν γένων της.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.53.Υ1 φ2.0069

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ